

Motion till riksdagen

1989/90:L213

av Görel Thurdin och Per-Ola Eriksson (båda c)

Översyn av lagen om ekonomiska föreningar

I diskussionen om alternativ till den offentliga sektorn har förts fram möjligheterna att i den kooperativa föreningsformen driva olika verksamheter. I landsbygdskampanjen "Hela Sverige ska leva" har också inriktningen varit att stödja kooperativa verksamhetsformer i glesbygd. Den kooperativa formen har därmed kunnat användas i stället för en ren företagsform, där flera personer önskat samverka i någonting gemensamt. Detta har underlättat startandet av nya verksamheter ute på landsbygden, men också i tätorterna.

Lagen om ekonomiska föreningar är emellertid på vissa områden otydlig och gör att de kooperativa medlemmarna kan komma i oönskade situationer. Lagen anger inte tillräckligt klart om medlemmen är arbetsgivare eller arbetstagare. Det gör att fackförbunden t ex tolkar lagen olika och medlemmar i samma förening behandlas olika. Det kan få till följd att en medlem som blir arbetslös ej får ersättning från sitt fackförbunds arbetslöshetskassa. Det är inte bra ur rättssäkerhetssynpunkt att detta kan inträffa.

Det är önskvärt att en översyn görs som kan leda till nödvändiga förändringar i lagen så att den inte kan tolkas på olika sätt.

För att underlätta möjligheterna till bildandet av ett kooperativ borde ovannämnda lag också ändras så att det endast var krav på tre personer vid bildandet av föreningen. Ute i glesbygden är det inte alltid så lätt att finna fem personer intresserade av samma verksamhet och därmed villiga att ingå i ett arbetskooperativ. Den översyn vi åberopade ovan skulle även kunna leda till denna ändring.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av lagen om ekonomiska föreningar i syfte att åstadkomma i motionen anförda förändringar.

Stockholm den 25 januari 1990

Görel Thurdin (c)

Per-Ola Eriksson (c)